

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5ECdo/76/2015
Identifikačné číslo spisu:	2309211107
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2309211107.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, Bratislava, proti povinnému M. B., bývajúcemu v N., v súčasnosti na neznámom mieste, o vymoženie 840,45 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 5 Er /490/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2014 sp.zn. 21 CoE/127/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 23. marca 2012 č.k. 5 Er 490/2009-14 v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní zastavil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia s tým, že o trovách exekúcie súdneho exekútora rozhodne samostatným uznesením. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Mal za to, že medzi účastníkmi dojednaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Rozhodcovskú doložku preto označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Zdôraznil, že neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z nej odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe takejto doložky je potom plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 31. januára 2014 sp.zn. 21 CoE 127/2013 návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. zamietol a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že dojednaná rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú podmienku, a preto je neplatná. Na základe uvedeného skonštatoval, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať daný spor a ním vydaný rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcej časti podala oprávnená dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že v konaní na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, nakoľko je v exekučnom konaní vedľajšie účastníctvo vylúčené (rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C- 470/12), 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Podľa § 240 ods. 1 a 2 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 57 ods. 1, 2, 3 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

V posudzovanej veci bolo uznesenie Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2014 sp.zn. 21 CoE 127/2013 doručené právnej zástupkyňi oprávnenej 3. októbra 2014, povinnému 15. marca 2014 a súdnemu exekútorovi 1. októbra 2014. Predmetné rozhodnutie tak nadobudlo právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O.s.p.) 3. októbra 2014. Zákomom stanovená jednomesačná lehota na podanie dovolania skončila uplynutím 3. novembra 2014. Tento deň bol posledným dňom lehoty na podanie dovolania.

Oprávnená, ako to vyplýva z potvrdenia podateľne (č.l. 79 spisu) o doručení e-mailu obsahujúceho dovolanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom ako aj z obsahu dovolania (viď č.l. 82 spisu), podala dovolanie súdu elektronicky 10. novembra 2014, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie odmietol podľa §

243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspěšnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne nevznikli a povinný si ich ani neuplatňoval.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.